

**Layang Sih Katresnan, Saka Teleng Manahe Sang Rama Kaswargan
Rasakna Katresnan sing pada digoleki ing sak uruting uripmu**

Anak-Ku...

Mbok menawa sliramu ora tepung marang Ingsun, ananging Ingsun mangerti samubarang kabeh bab sliramu (Jabur 139:1). Ingsun tansah nyumurupi, nalikane sliramu lagi ngadek apa lagi lungguhan (Jabur 139:2). Ingsun nyumurupi sak kabehing lakuning uripmu (Jabur 139:3). Nganti Ingsun mangerteni sepira cacahé rambut ing sirahmu (Mateus 10:29 –31). Awit sliramu katitahake ing sakjroning gambar lan rupa-Ku (Purwaning Dumadi 1:26 –27). Ing sakjroning urip-Ku, sliramu bisa urip, obah, lan ana (Lelakone Para Rasul 17:28). Awit sliramu iku tedhak- turunku (Lelakone Para Rasul 17:28). Ingsun wus nyumurupi sliramu saka wiwit – wiwitan mula, sak durunge sliramu ana ing guwa garba (Yeremia 1:4–5). Ingsun wus miji sliramu, saka wiwit-wiwitaning mangsa, sak durunge Ingsun ngripta samubarang kabeh (Efesus 1:11 –12). Sliramu ana lan karipta, dudu awit saka kaluputan, ananging dina-dinane uripmu wus sinerat ing sajroning kitab-Ku (Jabur 139: 15–16). Ingsun wus netepake wektu kang pas tumrap kelahiran mu, lan uga ing ngendi bakal papan dununge uripmu (Lelakone Para Rasul 17:26). Tumitahmu kanthi cara kang ngedap-edapi (Jabur 139: 14). Awit Ingsun kang ngrajud sliramu ing sakjeroning guwa garbane ibumu (Jabur 139:13).Lan nglairake sliramu ing dina kang wus ditetepake kanggo kelairanmu (Jabur 71:6).Kala mangsane Ingsun padha ora dimangerteni, dening para manungsa kang orang tepung marang Ingsun (Yokanan 8:41 –44). Ingsun ora ana ing papan-papan kang adoh, lan Ingsun ora lagi nepsu, ananging Ingsun iki sih katresnan kang sampurna (1 Yokanan 4:16). Lan wus dadi kepinginan-Ku kanggo maringake sih katresnan-Ku marang sliramu (1 Yokanan 3:1). Kabeh kuwi mau amarga Ingsun iki Ramamu lan sliramu anak -Ku (1 Yokanan 3:1). Ingsun bisa peparing linuwih marang sliramu, tinimbang karo apa kang bisa diparingake dening ramamu kang ana ing donya (Mateus 7:11). Awit Ingsun iki Rama-mu kang ana ing suwarga, kang sampurna (Mateus 5:48). Saka Astaning Sun, sliramu mesti nampa peparing kang becik, sarta sih rakhmat kang sampurna (Yakobus 1:17). Awit iya Ingsun iku pamongmu, saha Ingsun kang nyawisake lan nyukupi sakehing kabutuhanmu (Mateus 6:31 –33). Rancangan kang Ingsun paringake marang sliramu yaiku rancangan kang nuwuhake tentrem rahayu lan dina-dina kang kebak ing pengarep-arep (Yeremia 29:11).Amarga Ingsun iki nresnani sliramu kanthi katresnan kang langgeng (Yeremia 31:3). Anggonku mikirake sliramu nganti ora kaduga, kaya dene cacahing pasir ing pesisiran (Jabur 139:17–18). Kanthi kabungahan lan surak-surak, Ingsun tansah bombong marang sliramu (Zefanya 3:17). Ingsun ora nate mandeg nindakake kabecikan marang sliramu (Yeremia 32:40). Awit sliramu iku bandha kang tansah Sun tresnani (Pangentasan 19:5). Ingsun tansah kepingin nyantosakake sliramu kanthi gumolonging manah lan nyawa-Ku (Yeremia 32:41). Ingsun bakal nedahake marang sliramu prakara-prakara kang gedhe lan ngerm-eramake (Yeremia 33:3). Menawa sliramu nggoleki Ingsun kanthi gumolonge manah, sliramu mesthi bakal nemokake Ingsun (Pangandharing Toret 4:29). Bebungaha awit saka Asmaning Sun, sliramu mesthi antuk apa kang dadi pepenginaning atimu (Jabur 37:4).

Awit iya Ingsun iku kang bakal nindakake sakabehing kekarepanmu iku (Filipi 2:13)
Ingsun iki sanggup nindakake linangkung saka kang pada kok pikirake (Efesus 3:20).
Awit iya Ingsun kang paring kanugrahan panglipur langgeng kanggo sliramu (II
Tesalonika 2: 16 –17). Ingsun uga minangka Rama, kang tansah nggatekake sakehing
pasambatmu (II Korinta 1:3–4). Nalikane remuk atimu, Ingsun tansah ana ing sisihmu
(Jabur 34:19). Kaya dene pangon kang angon mendane, Ingsun nggowo sliramu caket
ing manahKu (Yesaya 40:11). Ing titi wancine, Ingsun bakal ngusapi sakehing luh kang
tumetes saka mripatmu (Wahyu 21:3–4). Ingsun uga bakal ngluwari sakehing kasusahan
sing pada kok alami ing salumahing bumi (Wahyu 21:3–4). Ingsun iki Ramamu, lan
Ingsun nresnani sliramu kaya anggoningSun nresnani marang Putraku Yesus (Yokanan
17:23). Awit ana ing Sang Kristus tresnaku kasunyatan (Yokanan 17:26). Iya
Panjenengane iku abdi wujuding kasunyatanKu (Ibrani 1:3). Panjenengane rawuh kanggo
mratelakake menawa Ingsun ana ing pihakmu, lan ora kanggo mungsuhi sliramu (Rum
8:31). Saha kanggo mratelakake menawa Ingsun iki ora metungake sakehing
panerakmu (II Korinta 5:18 –19). Yesus seda supaya sliramu kawanuhake marang Ingsun
(II Korinta 5:18 –19). Sedane minangka bukti nyata kang paling gedhe, saka katresnan
Ku marang sliramu (1 Yokanan 4:10). Ingsun wus masrahake sakehing perangan kang
dak tresnani kanggo sliramu, supaya Ingsun oleh katresnanmu (Rum 8:31 –32). Yen
sliramu gelem nampa sih rakhmat Anak–Ku Yesus, ateges sliramu uga nampani Ingsun
(1 Yokanan 2:23). Lan ora ana maneh kang bakal bisa misahake sliramu saka ing
katresnanKu (Rum 8:38 –39). Padha balia maneh marang Ingsun, awit Ingsun bakal
nganakake pesta agung kang ana ing suwarga (Lukas 15:7). Ing salawase Ingsun iki
Rama, lan ing salawas–lawase Ingsun uga tetep Rama (Efesus 3:14 –15).

Sakiki pitakonKu....”Apa sliramu gelem dadi anak– Ku.../?” (Yokanan 1:12 –13)...Ingsun
tansah ngenteni sliramu (Lukas 15:11 –32)

**Sih Katresnan–Ku kanggo sliramu,
Ramamu,
Allah kang Maha Kwasa**